

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119245180
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:6119245180.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Y. I., G.. XX.XX.XXXX, K. Š. XXX/X, I. G. E.L., Š. U. A. P., o zaplatenie 1.601,35 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.558,35,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29,75,- eur od 15. 11. 2017 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 12. 2017 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 01. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 02. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 03. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 04. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 05. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 06. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 07. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 08. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 09. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 10. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 11. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 12. 2018 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 11. 01. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 02. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 03. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 04. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 05. 2019 do zaplatenia, zo sumy 7,29,- eur od 15. 06. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 07. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 08. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 09. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 10. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 11. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 12. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 01. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 02. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 03. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 04. 2020 do zaplateniam, zo sumy 35,71,- eur od 15. 05. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 06. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 07. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 08. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 09. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 10. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 11. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 12. 2020 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 01. 2021 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 02. 2021 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 03. 2021 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 04. 2021 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 05. 2021 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 15. 06. 2021 do zaplatenia, zo sumy 36,07,- eur od 15. 07. 2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vedenou pod sp. zn. 8Up/284/2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.601,35,- eur spolu

s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15. 06. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a. s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03. 07. 2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a v Obchodných podmienkach. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3.513,32,- eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.624,84,- eur, z riadneho úroku vo výške 751,80,- eur, z úroku z omeškania vo výške 154,68,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.000,- eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 1.398,65,- eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.601,35,- eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15. 06. 2017, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Upomínací súd dňa 18. 03. 2019 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.601,35,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.601,35,- eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia alebo aby podal odpor. Zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania. Z obsahu spisu vyplýva, že voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Preto výzvou zo dňa 10. 04. 2019 v súlade s § 14 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na túto výzvu právny zástupca žalobcu reagoval tak, že navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. Upomínací súd dňa 30. 04. 2019 postúpil vec Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

3. O podanom odpore namietal, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Úver sa má považovať za bezúročný a za bezpoplatkový, nakoľko zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch a to termín konečnej splatnosti. Zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy. Chýba špecifikácia, či ide o dobu neurčitú alebo určitú, v tomto prípade je potrebné uviesť presnú dobu trvania zmluvy. V zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedený údaj RPMN vo výške 24,6 %, avšak prepočtom zo stránky ekonomika.sme.sk/kalkulačky je zrejmé, RPMN z poskytnutého úveru je 24,97 %. Žalobca nezahrnul do výpočtu doplnkovú službu vo výške 1,49,- eur mesačne. V zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver ku dňu podania žaloby nebol ešte splatný a platobný rozkaz znie aj na plnenie, ktoré ešte nastať nemalo. Zmluva o úvere má byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, k čomu sa prikláňa aj žalobca v žalobe, keď žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a úhradami žalovaného, je toho názoru, že nedošlo k omeškaniu s plnením jeho splátok voči žalobcovi. Jeho platby mali byť v celom rozsahu započítané iba na úhrady istiny a nie úrokov a poplatkov. Vzhľadom na to, že mu žalobca 3. 7. 2014 poskytol úver vo výške 3.000,- eur, ktorú mal platiť v počte splátok 84, tak mesačná splátka úveru, by podľa názoru žalovaného, mal byť vo výške 35,71,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že nemohol byť ku dňu 20. 7. 2016 v omeškani so splácaním, nakoľko žalobcovi mal uhradiť 24 splátok vo výške 35,71,- eur, čo predstavuje sumu 857,04,- eur. Žalovaný však k tomuto dňu uhradil žalobcovi celkom splátky vo výške 1.358,65,- eur. Žalovaný vychádzajúc z uvedeného má zato, že podľa vyššie citovaného Občianskeho zákonníka sa úver ešte nestal splatným, nakoľko je zrejmé, že úverová zmluva, aj keď sa považuje úver za bezúročný a za bezpoplatkový, ostáva platný a žalobca nemohol od neho žiadať zaplatiť celú pohľadávku naraz, keďže nebol v omeškani so splácaním ani jeden deň. Ďalej podal aj sťažnosť voči trovám v platobnom rozkaze.

4. Žalobca k podanému odporu uviedol, že žalovaný bol v zmysle požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Ďalej uviedol, že v zmysle vyššie uvedeného má žalobca za to, že konečný termín splatnosti jednoznačne vyplýva z bodov 40 a 43 zmluvy a domnieva sa, že určenie presného

dňa splatnosti úveru sa dá docieľiť jednoduchým výpočtom, a to pripočítaním 84 mesiacov k dátumu poskytnutia úveru a určenia 15. dňa v mesiaci. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15.

5. O tomto nároku rozhodol tunajší súd rozsudkom č. k. 7Csp/63/2019 - 131 zo dňa 19. 12. 2019, kde výrokom I. konanie o zaplatenie nad sumu 1558,35,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1601,35,- eur od 15. 06. 2017 do 27. 5. 2019 a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1558,35,- eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia zastavil, výrokom II. rozhodol, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu 441,77,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13,25,- eur od 16. 12. 2017 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 1. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 2. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 3. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 4. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 5. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 6. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 7. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 8. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 9. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 10. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 11. 2019 do zaplatenia, zo sumy 35,71,- eur od 16. 12. 2019 do zaplatenia. Výrokom III. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 40 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci.

6. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako klientom bola dňa 03. 07. 2014 uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 3.000,- eur. Listom zo dňa 20. 07. 2016 označeným ako Výzva k splateniu celého úveru, právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2.935,78,- eur a vyzval ho na jej splatenie do 15 dní od spísania tejto výzvy. V liste zo dňa 21. 06. 2017 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., na spoločnosť EOS KSI Slovensko, a. s.. Z predloženého prehľadu úhrad súd zistil že žalovaný na predmetný úver uhradil celkom sumu 1.398,65,- eur. Pokusom o zmier zo dňa 14. 02. 2019 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, ktorá pozostávala z neuhradeného úveru, zákonného/zmluvného úroku, sankčného úroku a zmluvného úroku, ktorú mal žalovaný uhradiť najneskôr do 21. 02. 2019. V prípade, ak by nedošlo k jej úhrade, bude žalobca vymáhať predmetnú pohľadávku na príslušnom súde.

7. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nepochybne uzatvorená zmluva medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Nakoľko žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 43,- eur a prevyšujúceho úroku z omeškania, súd konanie o zaplatenie tejto sumy zastavil ako je uvedené vo výroku I. uvedeného rozsudku. Skutočnosti týkajúce sa uvedených náležitostí v zmluve a týkajúce sa výšky uhradenej sumy žalovaným neboli ani zo strany žalovaného popreté. V prvom rade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 21,09% ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v júli 2014 činil úrok 10,53% p. a. pre nové obchody. Z uvedeného je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. V tomto smere poukázal súd prvej inštancie na rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, v ktorých súdy považovali za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. V danom prípade ide teda o neprimerane vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Na základe vykonaného dokazovania mal za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady. Okrem toho vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o pôžičke absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), a to údaj o termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená jednoznačne iba výška mesačnej splátky a pokiaľ ide o termíny splátok, zmluva je v tejto časti nejednoznačná. V kolónke termíny splatnosti je iba poznámka **, ktorá je rozpísaná nižšie, ťažko čitateľne a malým písmom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských

úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej mal súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje.

8. Keďže v danom prípade mal súd za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, na strane žalovaného bola povinnosť hradiť nie splátku ako je uvedená v zmluve vo výške 69,35,- eur, ale iba vo výške 35,71,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že nemohol byť ku dňu 20. 07. 2016 v omeškaní so splácaním, nakoľko žalobcovi mal uhradiť 24 splátok vo výške 35,71,- eur, čo predstavuje sumu 857,04,- eur. Žalovaný však k tomuto dňu uhradil žalobcovi celkom splátky vo výške 1.358,65,- eur. Poukázal tiež na to, že v konaní a pri podaní žaloby nebol predložený dôkaz o tom, že pred zosplatením mal byť žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia, súd poskytol žalobcovi lehotu na predloženie dôkazu. Žalobca však uviedol, že takýto dôkaz k dispozícii nemá, preto mal súd za to, že v konaní neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zosplatenie úveru, nakoľko chýbalo upozornenie, pred zosplatením úveru, a preto mal súd za to, že k zosplateniu úveru nedošlo podľa zákona a na strane žalovaného nie je možnosť zaplatiť predmetný úver jednorazovo, teda je zachovaná možnosť žalovaného naďalej uhrádzať predmetný úver v splátkach tak, ako bolo uvedené v zmluve. Keďže úver zosplatený nebol, žalobca má nárok iba na splátky, ktoré sú splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, t. j. splátky splatné do 19. 12. 2019. Keďže do dňa vyhlásenia rozhodnutia, t. j. do 19. 12. 2019 na strane žalovaného je povinnosť zaplatiť splátky od 15. 08. 2014 do 19. 12. 2019, čo predstavuje počet splátok 65 splátok, t. j. 2.321,15,- eur a žalovaný k dnešnému dňu uhradil len sumu 1.441,65,- eur, najstaršie úhrady zo strany žalovaného započítal súd na úhradu najskôr splatných splátok, a teda z uvedeného vyplýva, že žalovaný vykonal úhrady na splátky splatné v počte 40 a jednu neúplnú 41. splátku. Ďalšie splátky splatné od 15. 12. 2017 do 19. 12. 2019 neuhradil, s tým, že splátka splatná 15. 12. 2017 bola uhradená len čiastočne vo výške 13,25,- eur, teda nebola uhradená úplne. Žalovaný tak dlží žalobcovi sumu nepremišaných splátok vo výške 441,77,- eur (čiastočná splátka z 15. 12. 2017 vo výške 13,25,- eur a splátky od 15. 01. 2019 do 19. 12. 2019 po 35,71,- eur). V ostatnej časti istiny žalobu zamietol. Okrem toho priznal žalobcovi aj úroky z omeškania z jednotlivých splatných splátok.

9. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca mal spolu úspech v časti 484,77,- eur, čo predstavuje úspech 30% a neúspech 70%, čo predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 40%.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v rozsahu zamietavej časti a tiež vo výroku, ktorým súd konanie zastavil. Odvolanie podal z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že by v konaní nebolo preukázané, že došlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonom, pretože súdu predložil len oznámenie o zosplatení celého úveru a nepreukázal, že by uplatneniu tohto práva predchádzala výzva žalovanému s upozornením na možnosť takéhoto zosplatenia. Poukázal pritom na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dal do pozornosti, že mimoriadnu splatnosť vyhlásil podaním zo dňa 20. 07. 2016 označeným ako „Výzva k splateniu celého dlhu“. Bol toho názoru, že spôsob, akým postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol v súlade s výkladom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, pretože obsahom predmetného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola aj 15-dňová lehota na dodatočné plnenie v zmysle zákona. Zastáva názor, že vyhlásiť úver za nezosplatený len pre absenciu Výzvy, ktorá predchádzala samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a v ktorej zároveň musí byť dlžník upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nemá oporu v zákone. Z uvedeného dôvodu považuje takéto právne posúdenie súdu za nesprávne a s ohľadom na nesprávne skutkové zistenia z predložených dôkazov má za to, že nejestvuje právny dôvod na to, aby súd nepriznal žalobcovi aj zvyšok nároku, t. j. nárok po vyhlásení rozhodnutia zo dňa 19. 12. 2019. Ďalej poukázal aj na zrejmú nesprávnosť vo výroku č. I. napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd zastavil konanie vo výške 1.558,35,- eur, pričom v tomto prípade malo dôjsť k zastaveniu konania vo výške 43,- eur, a nie vo výške 1.558,35,- eur ako to uviedol súd vo výroku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že vyhovie žalobe v zamietavej časti vo výške 1.116,58,- eur s prísl., resp. ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

11. O tomto odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 13CoCsp/15/2020 - 162 zo dňa 03. 11. 2020, v ktorom potvrdil rozsudok vo výroku I. a zrušil rozsudok vo výroku III. a v súvisiacom výroku IV. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že súd sa zaoberal námietkou možnosti predčasne zosplatiť úver. Uviedol, že v § 565 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sú upravené podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené, aby došlo k zosplateniu úveru a to i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonávať v splátkach, ii) musí existovať dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh, tzv. strata výhody splátok, prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, iii) uplatnenie práva najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd uviedol, že z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že v predmetnom prípade nebola dodržaná podmienka iv) a to upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd zdôraznil, že žalobca v podanom odvolaní podáva nesprávny výklad uvedenej podmienky, pretože zahrnutie podmienky zaplatenia do 15 dní od spísania výzvy, nemožno považovať za upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Z obsahu právneho predchodcu žalobcu koncipovanej výzvy na splatenie celého úveru, ktorý bol predložený spolu so žalobou vyplýva, že z obsahového hľadiska ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti poskytnutého úveru s tým, že ak žalovaný ako spotrebiteľ v stanovenej lehote 15 dní dlžnú sumu nezaplatí, tak sa jej zaplatenia bude žalobca domáhať súdnou cestou. Z uvedeného tak vyplýva, že predmetnú výzvu nemožno z obsahového hľadiska považovať za upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva a už vôbec nemožno lehotu 15 dní upravenú v tejto výzve považovať za dodržanie lehoty podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. preto názor súdu prvého stupňa, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru bol správny. Žalobca teda má nárok iba na splátky splatné ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie. Ďalej odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie žalobcovi priznal síce správne len splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, avšak nepriznal ich v plnej výške, vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov s odkazom na absentácie podmienky uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to, že tam chýba špecifikácia splátok. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie náležite neodôvodnil odklon svojho rozhodnutia od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu pri posudzovaní náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd poukázal na výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré podal Najvyšší súd uzneseniami sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018, 4Cdo/187/2017 a zároveň konštatoval, že súd nesprávne uviedol priemernú úrokovú sadzbu za mesiac 07/2014 vo výške 12,54 %, ale vo výške 10,53 % a preto nemožno považovať za správne konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že dvojnásobné prekročenie priemernej miery úrokovej sadzby obvykle poskytovaný bankami spôsobuje v konečnom dôsledku bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Z týchto dôvodov bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený.

12. Preto súd doplnil dokazovanie a spolu s predošlým konaním zistil tento skutkový stav:

13. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na zvyšku nároku. Žalovaná suma predstavuje iba rozdiel medzi poskytnutým úverom a uhradenými splátkami. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. V zmysle judikatúry súdu podanie samotnej žaloby považuje za zosplatenie úveru. Podľa zmluvy prvá splátka mala byť splatná, keďže zmluva bola uzavretá a úver bol poskytnutý 15. 7. 2014, dňa 15. 8. 2014 a ďalšie splátky mali byť zaplatené nasledujúci mesiac k 15. dňu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu a žiadal, aby súd priznal splátky splatné ku dňu rozhodovania súdu.

14. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 15. 11. 2019 právny zástupca žalobcu súdu oznámil, že dňa 03. 07. 2014 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným Zmluvu o hotovostnom úvere (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 3.000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 84 splátkach po 69,35,- eur a to vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc splátkou splatnou ku dňu 15. 08. 2014. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit, a. s. Žalovaný podpisom potvrdil, že úverové podmienky prevzal, oboznámil sa s nimi sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavil súhlas byť nimi viazaný. Dňa 14. 06. 2017 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku vyplývajúcu z vyššie uvedenej Zmluvy v celkovej výške 3.531,32,- eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.624,84,- eur a príslušenstva vo výške 906,48,- eur. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.000,- eur, a to dňa 15. 07.

2014. Na čerpaný úverový rámec žalovaný uhradil sumu v celkovej výške 1.398,65,- eur a to nasledovne: dňa 15. 8. 2014 - 69,35,- eur, dňa 12. 9. 2014 - 69,35,- eur, dňa 16. 10. 2014 - 69,35,- eur, dňa 12. 11. 2014 - 69,35,- eur, dňa 16. 12. 2014 - 69,35,- eur, dňa 9. 1. 2015 - 69,35,- eur, dňa 9. 2. 2015 - 69,35,- eur, dňa 11. 3. 2015 - 69,35,- eur, dňa 13. 4. 2015 - 69,35,- eur, dňa 15. 5. 2015 - 69,35,- eur, dňa 18. 6. 2015 - 69,35,- eur, dňa 24. 7. 2015 - 69,35,- eur, dňa 19. 11. 2015 - 249,05,- eur, dňa 24. 11. 2015 - 69,35,- eur, dňa 17. 12. 2015 - 69,35,- eur, dňa 21. 1. 2016 - 69,35,- eur, dňa 23. 2. 2016 - 69,35,- eur, dňa 23. 11. 2016 - 20,- eur, dňa 22. 12. 2016 - 20,- eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou predpísanej splátky riadne a včas, čím porušil dohodnuté zmluvné podmienky a v omeškaní pretrvával s úhradou predpísanej splátky splatnej ku dňu 15. 04. 2016, ako aj každou ďalšou, pôvodný veriteľ listom zo dňa 20. 07. 2016 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru naraz, pričom žalovanému uložil lehotu 15 dní na úhradu dlžnej čiastky v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Márnym uplynutím poskytnutej lehoty sa stal v zmysle Hlavy 7 § 3 písm. a) Úverových podmienok úver splatným.

15. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu, že sa nachádza v domácej karanténe, nakoľko bol v kontakte s pozitívnou osobou na ochorenie COVID-19. Súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

16. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako klientom bola dňa 03. 07. 2014 uzavretá zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 3.000,- eur, celková výška mesačnej splátky je 69,35,- eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 21,09 %, RPMN 23,5 %, priemerná hodnota RPMN 17,94 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 5.825,40,- eur, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t. j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. V časti revolvingového úveru (úver z karty) je RPMN 43,40 %, výška kreditného limitu 500,- eur, ročná úroková sadzba 26,28 % a priemerná hodnota RPMN 26,48 %.

17. Podľa § 1 hlavy 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba „zmluva“) uzatváranou medzi klientom a spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej iba „Home Credit“ alebo „my“). Jedná sa o zmluvné podmienky v zmysle § 273 zákona č. 513/1991 Zb. v platnom znení (ďalej iba „Obchodný zákonník“).

18. Uzatvorením zmluvy sa spoločnosť zaväzuje poskytnúť klientovi dohodnutý úver a klient sa zaväzuje poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

19. Podľa § 1 hlavy 5 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto úverových podmienkach uvedené inak.

20. V prípade, že: a) sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, b) klient uviedol v návrhu nepravdivé údaje, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy, d) bolo začaté exekučné, konkurzné, vyrovnacie alebo iné konanie na majetok klienta (vrátane dedičského konania) musí klient celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru) (§ 3 hlava 7. Úverových podmienok).

21. Listom zo dňa 20. 07. 2016 označeným ako Výzva k splateniu celého úveru právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2.935,78,- eur a vyzval ho na jej splatenie do 15 dní od spísania tejto výzvy.

22. V liste zo dňa 21. 06. 2017 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. IČO: 36 234 176 na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

23. Z predloženého prehľadu úhrad súd zistil, že žalovaný na predmetný úver uhradil celkom sumu 1.398,65,- eur.

24. Pokusom o zmier zo dňa 14. 02. 2019 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy spolu 3.755,69,- eur, ktorá pozostávala z neuhradeného úveru v sume 2.624,84,- eur, zákonného/zmluvného úroku 224,37,- eur, sankčného úroku 154,68,- eur a zmluvného úroku 751,80,- eur. Túto dlžnú sumu mal žalovaný uhradiť najneskôr do 21. 02. 2019. V prípade ak by nedošlo k jej úhrade, bude žalobca vymáhať predmetnú pohľadávku na príslušnom súde.

25. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

32. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

33. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

34. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

35. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka).

39. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

40. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

41. V zmysle § 3 nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

42. Podľa § 150 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

43. V zmysle § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

44. Podľa § 132 ods. 1, 2 a 3 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie

dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

46. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

47. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nepochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

50. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

51. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

52. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

53. Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

54. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 03. 07. 2014 zmluvu, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá celková výška úveru v sume 3.000,- eur, ktorý mal splácať pri výške mesačnej splátky je 69,35,- eur, v počte splátok 84, pri ročnej úrokovej sadzbe 21,09 %. Podľa zmluvy prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Na úver uhradil žalovaný celkovo sumu 1.441,65,- eur. Tieto skutočnosti neboli ani zo strany žalovaného popreté. Žalovaný namietal, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko zmluva neobsahuje náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a to termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy, úrokovú sadzbu, v zmluve je nesprávne uvedený údaj RPMN, v zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, úver ku dňu podania žaloby nebol ešte splatný. Zmluva o úvere má byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, k čomu sa prikláňa aj žalobca v žalobe, keď žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a úhradami žalovaného. Jeho platby mali byť v celom rozsahu započítané iba na úhrady istiny a nie úrokov a poplatkov. Vzhľadom na to, že mu žalobca 3. 7. 2014 poskytol úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal platiť v počte splátok 84, tak mesačná splátka úveru by podľa názoru žalovaného mala byť vo výške 35,71,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že nemohol byť ku dňu 20. 7. 2016 v omeškaní so splácaním, nakoľko žalobcovi mal uhradiť 24 splátok vo výške 35,71,- eur, čo predstavuje sumu 857,04,- eur. Žalovaný však k tomuto dňu uhradil žalobcovi celkom splátky vo výške 1.358,65,- eur.

55. Na základe takto vykonaného dokazovania má súd zato, že medzi účastníkmi je sporná iba skutočnosť, či žalobca si mohol uplatňovať celú sumu úveru, teda, či žalovaný bol v omeškaní so splácaním, a preto žalobca mohol zosplatiť úver. Žalobca si uplatnil voči žalovanému iba nesplatenú sumu úveru bez úrokov a poplatkov, a preto súd mal zato, že nie je potrebné sa zaoberať obranou žalovaného, či úver je bezúročný a bezpoplatkový.

56. Žalobca si pôvodne podanou žalobou voči žalovanému uplatnil sumu 1.601,35,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15. 06. 2017 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uplatňovaná suma predstavuje iba rozdiel medzi poskytnutým úverom a uhradenými splátkami. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur a uhradil peňažné prostriedky vo výške 1.398,65,- eur, preto požadoval si priznať rozdiel tejto sumy vo výške 1.601,35,- eur bez úrokov a bez poplatkov. Po podaní žaloby na súd zo strany žalovaného došlo k úhrade sumy 43,- eur dňa 27. 05. 2019, a preto bola zo strany žalobcu ponížená suma istiny na sumu 1.558,35,- eur. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 19. 12. 2019 konanie ohľadne zaplatenia sumy 43,- eur s príslušenstvom zastavil. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, a preto predmetom konania už ostáva iba suma 1.558,35,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1601,35,- eur od 15. 06. 2017 do 27. 05. 2019 a zo sumy 1558,35,- eur od 15. 06. 2017 do zaplatenia a trovy konania.

57. Súd sa preto zaoberal obranou žalovaného, ktorá mohla mať vplyv na žalovanú sumu a to či žalobca mohol zosplatiť úver.

58. Z obsahu zvyšku podanej žaloby teda vyplýva, že naďalej si žalobca uplatňuje voči žalovanému poskytnutý úver mínus vykonané úhrady spolu s úrokom z omeškania z dôvodu, že podľa tvrdenia žalobcu malo dôjsť k zosplateniu úveru, pričom žalobca si požadoval aj úroky z omeškania dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, čo je od 15. 06. 2017. Žalobca si v konaní neuplatňoval žiadne úroky ani poplatky. Preto obrana žalovaného, ktorý sa bránil tým, že úver má byť považovaný za bezúročný a za bezpoplatkový z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je dôvodná, pretože žalobca si uplatňuje úver bez úrokov a bez poplatkov. Preto súd sa odôvodňovaním tejto obrany nezaoberal, nakoľko ani úroky ani poplatky zo strany žalobcu uplatňované neboli.

59. Súd považoval obranu žalovaného, že neboli splnené podmienky na zosplatenie úveru za dôvodnú, a to tak, ako už uviedol vo svojom prvom rozsudku a aj vzhľadom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu, ktorý uviedol, že neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zosplatenie, a teda, že nie je možné si uplatňovať úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, nakoľko ešte ku dňu postúpenia pohľadávky nebol platne zosplatený a splatný celý úver.

60. V zmysle Občianskeho zákonníka na to, aby mohol veriteľ zosplatiť úver, musia byť splnené zákonom stanovené predpoklady a to dodávateľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V konaní, keďže pri podaní žaloby dôkaz o tom, že pred zosplatením mal byť žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia predložený nebol, súd poskytol lehotu žalobcovi na predloženie takéhoto dôkazu. Žalobca súdu uviedol, že takýto dôkaz k dispozícii nemá. Preto súd mal zato, že v konaní neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre zosplatenie úveru, nakoľko chýbalo upozornenie pred zosplatením úveru a preto súd mal zato, že k zosplateniu úveru nedošlo podľa zákona a na strane žalovaného nie je povinnosť zaplatiť predmetný úver jednorazovo a teda, že je zachovaná možnosť žalovaného naďalej uhrádzať predmetný úver v splátkach tak, ako bolo uvedené v zmluve. V uvedenom súd poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 13CoCsp/15/2020 - 162 zo dňa 03. 11. 2020, kde odvolací súd takisto skonštatoval, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru. Žalobca mal tak v konaní len nárok na splátky splatné ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie.

61. V konaní jednoznačne bolo preukázané, že bol poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur. Na poskytnutý úver vykonal žalovaný úhrady ku dňu podania žaloby vo výške 1.398,65,- eur a po podaní žaloby úhrady vo výške 43,- eur. Ku dňu vydania tohto rozhodnutia nastala splatnosť každej jednej splátky podľa zmluvy a preto je dôvodná žaloba v časti istiny vo výške 1.558,35,- eur (3000,- eur - 1398,65,- eur - 43,- eur), s tým, že podľa zákona súd najstaršie úhrady započítal na najskôr splatné splátky. Keďže žalobca si uplatnil iba sumu úveru bez úroku a žalovanému povolil splácať dlh v splátkach v počte splátok 84, na jednu splátku vychádzala suma 35,71,- eur (3000: 84). Keďže spolu žalovaný vykonal úhrady vo výške 1.441,65,- eur a všetky úhrady súd započítal na najstaršie, teda na najskôr splatné splátky, preto suma 1.441,65,- eur bola započítaná na 40 úplných splátok po 35,71,- eur a jednu 41. neúplnú splátku vo výške 13,25 eur (40 x35,71,- eur + 13,25,- eur). Žalovaný teda pri úhrade sumy 1.441,65,- eur vykonal úhrady na splátky splatné od 15. 08. 2014 do 15. 10. 2017 a čiastočne splátku splatnú 15. 11. 2017 vo výške 13,25,- eur. Ďalšie splátky neuhradil. Preto súd zaviazal žalovaného na úhradu zvyšných splátok úveru s tým, že čo sa týka 41. a poslednej 84. splátky zohľadnil, že podelením sumy 3.000,- eur v počte splátok 84 vychádza suma jednej splátky 35,714285,- eur. Keďže výšku splátky bolo možné priznať len na tisíciny eurocentov, t. j. 35,71,- eur, pri vynásobení sumy výšky splátky 35,71,- eur x 84 splátok, by suma úveru bola 2.999,64,- eur a preto poslednú 84. splátku súd stanovil na sumu 36,07,- eur.

62. Keďže súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že neboli splnené podmienky pre zosplatenie úveru, súd nepriznal žalobcovi úrok z omeškania z celej dlžnej sumy ale iba z každej jednej omeškanej splátky s tým, že žalobcovi boli priznané všetky splatné splátky, nakoľko aj keď nenastali podmienky pre zosplatenie úveru, nastali už podmienky splatnosti každej jednej splátky. Výška úroku z omeškania bola priznaná žalobcovi vo výške 5% ročne z každej jednej splátky v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., nakoľko ku dňu omeškania každej jednej splátky súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že výška úroku z omeškania je vo výške 5% ročne.

63. Na základe takto vykonaného dokazovania preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, nakoľko mal za to, že tento nárok je preukázaný a dôvodný. Okrem poskytnutého úveru mínus vykonané úhrady si žalobca voči žalovanému neuplatnil žiadne iné sumy, preto obrana žalovaného, že na jeho strane nie je povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu nie je dôvodná.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

65. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania proti strane.

68. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, kde mal za to, že žalobca mal úspech v celom rozsahu a priznal mu plnú náhradu trov konania, pretože aj keď v konaní došlo k čiastočnému zastaveniu žaloby pôvodným rozsudkom súdu prvého stupňa, toto čiastočné zastavenie žaloby zavinil žalovaný, keďže po podaní žaloby uhradil žalobcovi sumu 43,- eur a čo sa týka samotnej istiny, istina v celom rozsahu bola priznaná žalobcovi.

70. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a túto priznal žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorý mal vo veci plný úspech, keď súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

71. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.